

[Qvist Jørgensen]

Herudover skal vi have vurderet, om forslaget om ændret udgiftsfordeling midt i et finansår kan bringe nogle alvorlige dønninger ind i såvel kommuner som amtskommuner. Vi skal have undersøgt, om det er muligt med de nuværende, skrabede normeringer på institutionsområdet at opfylde ministerens udsagn i fremsættelsestalen:

»Der er skabt mulighed for, at døgninstitutionernes medarbejdere kan virke i lokalområderne uden for institutionerne, og at institutionerne måske kan blive en slags kraftcentre i forhold til familieplejen og de andre anbringelsessteder for børn og unge.«

Vi synes, dette er helt rigtigt, især hvis det bliver koblet sammen med en bedre beskrivelse af, hvilke opgaver der naturligt henlægges til socialcentre, og vi får defineret indholdet af tilsynet noget bedre. Vi ser altså gerne institutionerne udviklet i retning af pædagogiske kraftcentre for det lokale miljø, men må gøre opmærksom på, at en sådan indsats ikke kommer af ingenting.

Vi skal have undersøgt, om ministerens udsagn om bedre registre er holdbart. Jeg har den personlige opfattelse, at der eksisterer registre og lister nok. Det, det nok snarere drejer sig om, er, at der er tale om kompetence- og finansieringsproblemer, som vi må kigge meget på.

Vi skal også have fundet ud af, hvad der var årsagen til, at amtskommuner, kommuner og institutioner ved mødet den 31. oktober 1983 stort set kun kunne finde ud af at være enige om, hvad de ikke var enige om. Det tror jeg vi skal have set meget på. Jeg tror også, at det sociale udvalg vil benytte lejligheden til at få studeret nogle forskellige institutionstyper nærmere.

Alt i alt vil vi gå positivt ind i arbejdet, men vi er betænkelige ved, om det kan nås til 1. juli i år.

Agnete Laustsen (KF):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne gøre nogle bemærkninger om forslaget.

Det er vist almindeligt kendt, at vi – desværre, må vi indrømme – i de senere år har oplevet en stigning i antallet af unge, der anbringes uden for hjemmet. Det er især de ældre unge, der tegner sig for denne stigning, og dette faktum har da også givet anledning

til, at en række alternativer til døgnpleje er opstået.

Det mener vi fra konservativ side er en glædelig udvikling, og der skal ikke herske tvivl om, at vi ser med allerstørste tilfredshed på de resultater, disse alternativforanstaltninger medfører, f.eks. skibsprojekterne. Problemet er imidlertid, hvor langt vi kan gå, før vi taber den store viden og indsats, som institutionerne besidder, og hvor vi jo har set, at en række har måttet nedlægges i de senere år.

Der er også det skæve forhold at tage i betragtning, at forholdene i dag måske nok kan give anledning til såkaldt refusionstækning, idet amtskommunerne som bekendt kun deltager i finansieringen, hvis barnet anbringes i en amtskommunal døgninstitution. Vi er derfor enige med ministeren i, at disse økonomiske overvejelser må vige til fordel for det, som er det afgørende, nemlig barnets eller den unges tarv, selv om det, som hr. Qvist Jørgensen også var inde på, ved konferencen i oktober 1983 ikke var muligt at nå til enighed om andet end uenighed.

Som ministerens forslag nu er udformet, er det neutralt over for finansieringen. Kommuner og amtskommuner skal dele udgifterne lige ved anbringelse af børn og unge uden for hjemmet, og det finder vi væsentligt.

Må jeg pege på et andet punkt, som vi lægger afgørende vægt på, nemlig muligheden for at fremskaffe flere pladser på sikrede institutioner for de unge, som ellers anbringes i varetægtsfængsel. Det er, som det fremgår af bemærkningerne, et ønske hos justitsministeren, og hvis det kan lykkes at få dette problem taget ud af den refusionsmæssige sammenhæng, når vi også kriminalpolitisk et langt stykke. Jeg kan derfor gå varmt ind for, at vi gennemfører denne del af lovforslaget til ikrafttræden meget hurtigt.

Jeg vil være lidt mere optimistisk end hr. Qvist Jørgensen og håbe på og regne med, at det ikke blot er utopi. Det er af vigtighed, også fordi der i visse dele af landet, f.eks. i Jylland, kun er få eller visse steder slet ingen muligheder for varetægtsurrogater.

Jeg er i øvrigt bekendt med, at justitsministeren har sendt en skrivelse til politi og anklagemyndighed om at nedlægge påstand, eventuelt subsidier påstand, om institutionsanbringelse, hvor spørgsmålet om varetægtsfængsel eller opretholdt anholdelse af en 15-17-årig er aktuelt. Det lovforslag, vi her